

SANNING

OSKULD

LIVSTID

Man gör många dumheter i livet, men på nätet finns ingen ångerknapp.

STU

SNYGGAST

HOT

NAKENBILDER

FJORTIS

PRIVATLIV

EGOTRIPP

SVENNE

IDENTITET

LIVSTID

Det går inte att ta bort något som redan spridits ut på nätet.

Du är fri att publicera precis vad du vill om dig själv. Du kan berätta om dig själv och vad du är intresserad av. Du kan visa bilder på favorithunden, huset där du bor, dig själv ...

Har du tänkt på hur den som sitter i andra änden reagerar på det du skriver? I ett samtal måste du stå för vad du säger. På Internet kan du gömma dig och vara anonym. Det står dig fritt att skriva vad som helst till vem som helst.

Allt finns på nätet. Garanterat. Men det finns ingen garanti för att det är sant. Att säga "läst på Internet" är lika pålitligt som "hört på stan". Internet består av hopfogade informationsbitar från många olika källor. Ofta saknas uppgifter om när och av vem informationen har skapats eller ändrats, uppgifterna "bara finns där".

Det är bara du själv som har ansvaret. Det är bara du själv som kan ta konsekvenserna – de goda och de dåliga. Du måste själv avgöra vad du tror på.

INTERNET SKA ANVÄNDAS.
MEN INTE TILL VAD SOM HELST.

Produktion

iDS Reklambyrå AB
GCI Stockholm AB

Textbearbetning

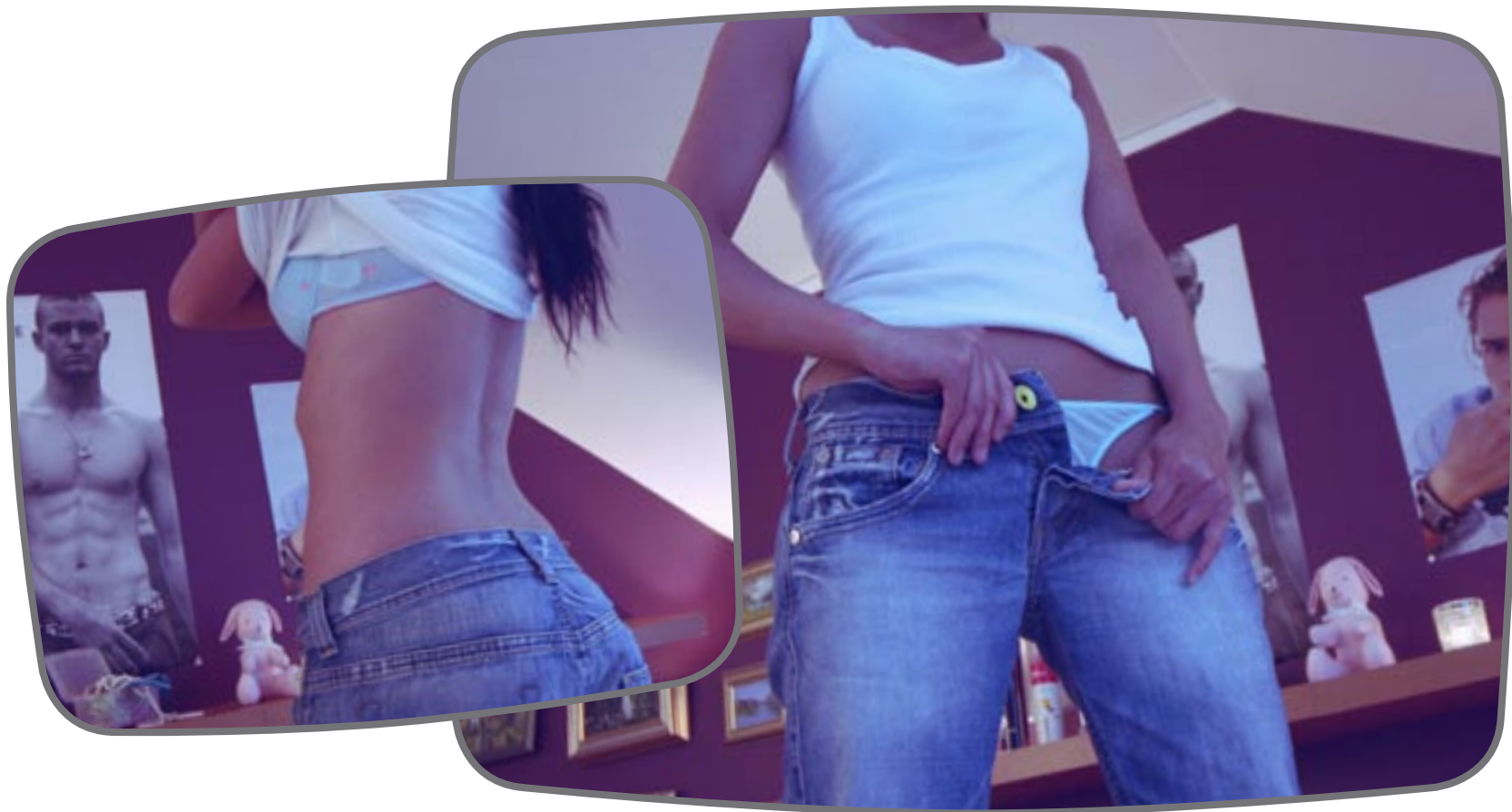
Pernilla Bjarman, lärare SV, SVA
Bolandsskolan, Uppsala

Tack

Ulf Engström, rektor
Alunda Skolområde

Distribution

Gleerups Utbildningsförlag AB
ISBN 91-631-7786-2

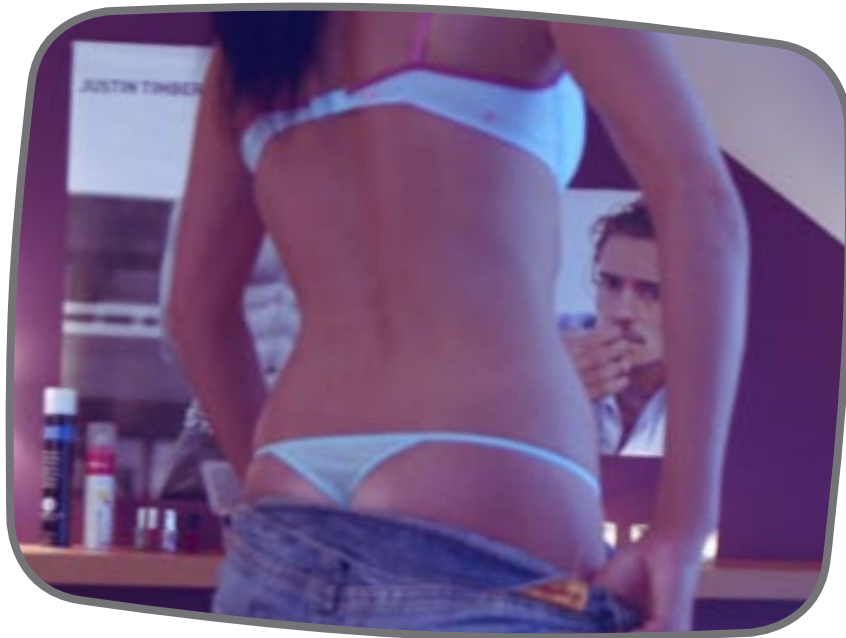

Det känns liksom fel

Men jag kan inte sluta!

Det började som en kul grej. Jag la ut en ny bild på mig själv på min profil. Det var en sommarbild och jag hade bikini på mig, men det var inte därför jag valde den.

Det var för att det helt enkelt var den bästa bilden jag kunde hitta. Jag brukar liksom inte bli så bra på kort. Hela högstadiet har jag fått höra att jag är en schysst tjej, men det är aldrig någon som varit intresserad eller stött på mig. Jag har aldrig varit nån som killarna snackat om. Hur som helst la jag ut bikinibilden och fick massor av beröm för den i min gästbok. Jag var inte van att få komplimanger så jag blev verkligen jätteglad. Killar skrev att jag hade fin kropp och det kändes så skönt att veta att någon tyckte jag var fin. Det kändes faktiskt så bra så jag la ut en annan bild, lite mer vågad den här gången. Nu fick jag ännu mer uppmuntran och sedan har det hela bara rullat på och nu kan jag inte sluta. Det känns liksom fel, men när jag försöker sluta sjunker självförtroendet igen och jag blir liksom direkt bara den där trista tjejen som ingen på hela skolan är intresserad av. Men det har hänt att jag fått äckliga inlägg och då känner jag mig bara billig och undrar vad jag håller på med.

Pappa är skitförbannad och mamma bara gråter.

Farsan är låg. Pappa hade fått ett anonymt sms där någon hade talat om att det fanns ”utmanande” bilder på mig på nätet.

Han tror det var nån på jobbet som skickade det, men han är inte säker. Hur som helst skrev han ut bilderna och tryckte upp dom i ansiktet på mig och var helt galen. Jag vet inte vad han tycker är värst, att jag lagt ut dom eller att hans jobbarkompisar antagligen suttit och dreglat över dom.

DiSSAD SNUBBE

Hur kunde det bli så här? Jag har aldrig känt mig så dissad i hela mitt liv.

Jag litade på henne även om alla andra sa att jag inte skulle göra det. ”Hon kommer blåsa dig”, sa dom, men jag var helt säker på att hon var kär i mig på riktigt. Okej att hon gjorde slut, men att hon skulle skicka bilderna till sina kompisar så att alla skulle få se och garva trodde jag aldrig. Fattade hon inte att dom skulle spridas, eller var det meningen? I början fick jag kommentarer av snubbar jag aldrig snackat med och det var ju inte så kul, men häromdagen ville jag bara dö, för när jag kom till matsalen såg jag att någon hade teipat upp en nakenbild på mig. Imorgon ska jag på möte med min mentor, kuratorn och mina föräldrar och va’ fan ska jag säga då? Att jag är världens mest dissade snubbe?

Vadå? Har du inte lagt ut nån bild på dig själv?

Varför inte? Alla gör ju det!

Det är ju hur lugnt som helst. Allt snack om äckliga pedofiler är ju fett överdrivet! Och va’ fan, låt dom kolla då om dom vill. Dom är ju ändå bara värsta patetiska gubbarna ju. Vet du hur många som varit in och kollat på mina bilder sen jag la ut dom? Och det har inte varit några töntiga losers, bara skitsnygga killar! Jag har fått massa schyssta mess och folk skriver komplimanger i min gästbok hela tiden.

Fan vilken fest det var igår hemma hos Emma!

Vet att jag drack alldeles för mycket, men det var jag ju knappast den enda som gjorde.

Det mesta känns suddigt och jag är inte riktigt säker på vad som hände. Kommer ihåg att Ville och jag hänglade och sen gick vi in i Emmas föräldrars sovrum och fortsatte. Vet att nån kom in, men vem var det? Eller vilka, rättare sagt. Visst var det flera som var med? Och vad höll vi på med egentligen? Åh, fan va’ pinsamt! Nu kommer jag ihåg. Jag tror inte ens jag hade några kläder på mig. Då kändes det som en kul grej att ta lite bilder. Det är ju hur skämmigt som helst ju! Hur dum får man vara? Vad ska jag göra nu?

Förr längtade jag efter att logga in

Jag har alltid känt mig utanför i skolan.

Jag har inte direkt varit mobbad, men jag har aldrig riktigt fått vara med och ibland när jag kommer så blir det liksom tyst och det är aldrig nån som anstränger sig för att jag ska känna mig som en av dom. För mig har nätet varit som en fristad, ett andningshål där jag kunnat vara mig själv och där jag träffat massa intressanta personer som jag känt att jag har nåt gemensamt med. Det har betytt jättemycket för mig. Men på sistone har det kommit massa taskiga inlägg i min Gästbok och en del taskiga mess också. Inäggen är inte hemliga så vem som helst kan läsa dom. Jag vet inte vem det är som skriver dom, men jag tror det är någon eller några i klassen. Det är väl lättare att vara taskig på nätet än öga mot öga eller vad man ska säga. På nätet kan man ju vara helt anonym. Förr längtade jag efter att logga in och chatta en stund eller kolla mess, men nu känns det liksom nervöst varje gång ifall det är någon som skrivit något taskigt.

LITE FÅR MAN STÅ UT MED

Vadå, jag är ingen mobbare!

Lägger man ut skittöntiga bilder på sig själv och tror man är värsta modellen får man skylla sig själv, eller hur!? Jag tycker man ber om det då. Skriver man hemliga inlägg är det ju bara bruden själv som kan läsa och då är det väl inte så farligt? Lite får man stå ut med. Ger man sig in i leken får man leken tåla.

Jag har bytt nummer men det fortsätter ändå

För mina föräldrar är det jätteviktigt att jag är oskuld när jag gifter mig och det är det för mig också.

Jag sminkar mig och har kanske utmanande kläder och så ibland, men jag har aldrig varit med en kille på det sättet. Nu är det någon som håller på att skicka sms som handlar om att han och jag skulle ha ett förhållande. Det står äckliga grejer om vad vi gjort och sånt. Jag har ingen aning om vem det är, jag vet inte ens om det är en kille eller en tjej. Jag har bytt nummer men det fortsätter ändå. Vem fan kan vara så elak? Jag är livrädd att min pappa eller brorsa ska kolla mina meddelanden. Jag kollade med Telia om det går att spåra anonyma sms, men det går bara om man polisanmäler och det vågar jag inte göra.

Nu kan jag inte ens låtsas för mamma

De sista två veckorna har jag knappt varit i skolan alls.

Orkar inte med alla blickar och kommentarer så fort jag visar mig. Hemma har jag försökt låtsas som om allt är som vanligt och jag tror mamma gått på det. Kanske mest för att hon inte vill se hur det egentligen är, men jag har i alla fall fått vara ifred. Men nu kan jag inte ens låtsas för mamma att jag är normal för nu vet hon allt. Hon hittade min mobil och läste de äckliga, taskiga, vidriga sms dom skickat och då ställde hon mig mot väggen och allt bara rann ur mig. Jag bröt ihop helt och berättade allt om hur det börjat med blickar, kommentarer och utfrysning i skolan och att det sen också började komma sms och trakasserier i min Gästbok och på det konto som alla har i skolan. Det värsta är känslan av att det inte finns nånstans jag får vara ifred, inte ens hemma, när det hela tiden kommer sms och taskiga mail.

Vem säger vad och varför?

Vilken baktanke har den som skrivit? Vilka syften och baktankar har den som lagt ut informationen?

Jag hatar att läsa böcker!

Speciellt när det är böcker man inte fått välja själv!

Vår lärare tvingade oss att läsa en bok av nån känd författare som levde för typ hundra år sen. Hon sa att den hade fått Nobelpris eller nåt, men den var skittråkig. Sen skulle vi skriva nån jobbig recension och då hade jag knappt läst halva boken. Vad gör man? Jag har flera kompisar som varit ute och hittat färdiga recensioner på nätet. Det fanns massor att välja på. Jag hittade en skitbra och trodde jag skulle få MVG, men så ringde min lärare hem till mina föräldrar och sen blev det ett jävla liv. Hon snackade om att det var "olagligt och ytterst allvarligt". Jag fattar ingenting, det var väl inte så himla farligt, det är ju så många som gör så.

Spegel, spegel

Varenda modell som är med i reklam och sånt ser ju egentligen inte ut som på bilderna.

Jag såg i en tidning såna där före- och efterbilder. Visst blir man förbannad! Alla görs snyggare än vad de är. Hur ska man kunna leva upp till det? Verkligheten ser ju rätt beige ut om man jämför! Innan jag läste reportaget trodde jag att bilder var sanna. Jag känner mig så himla lurad.

Tråltorsk

På reklamen sa dom att det var gratis

Jag hörde om en kille från Stockholm som fick en mobilräkning på typ 30 000 för att han lyssnat på musik i mobilen när han var utomlands. I reklamen sa dom att det var gratis, men på hemsidan stod det att det bara var gratis i Sverige. Killen anmälde dom, men jag vet inte hur det gick sen. Tänk dig själv, du är på värsta solsemestern och har det hur bra som helst och sen när du kommer hem står morsan där med en fet räkning på 30 000.

Det är inte djurens fel

Genom dålig kosthållning och yttre miljö-påverkan utsätter vi våra husdjur för ett av de största massmorden i modern tid.

I en amerikansk undersökning visar det sig att upp till 70 procent av våra djur dör en allt för tidig död i cancer. Detta västerlandets gissel, kan bara åtgärdas genom medicinsk forskning. Och till forskning behövs pengar, mycket pengar. Statsmakterna i både Europa och USA har nonchalerat frågan trots påtryckningar från ledande expertis inom området. En nonchalans som kostat mycket lidande runt om i världen. Gör en insats för djurens väl genom att ringa eller SMS:a in ditt bidrag på Djurcancerlinjen (varje samtal kostar 17,60 kr). Pengarna går oavkortat till Stiftelsen Djurcancerföreningen. Tack för ditt bidrag.

Känner du igen dig?

Du kanske själv har publicerat dina personliga åsikter, bilder på dig själv och kompisar, om din skola och platsen där du bor.

Tror du på allt som finns på nätet?

Vem som helst kan lägga ut vad som helt på Internet. Vem som helst kan säga vad som helst på Internet. Det finns ingen som ser till att det som läggs ut verkligen stämmer. Det är alltid upp till dig att avgöra.

Hur använder du den information du hittar på nätet?

Det är enkelt att hämta bilder och texter på nätet. Att använda det man hittar utan att fråga är inte tillåtet. Att kopiera texter är ofta OK, om du talar om vem skrivit texten och vad du hittat den. Att kopiera en text och påstå att du själv har skrivit den är inte bara fusk, utan även olagligt.

Vet du vem som läser det du skriver?

Det är enkelt att ha åsikter och publicera bilder på nätet. Ett klick och materialet är ute för evigt. På livstid.

INTERNET ÄR INTE "DOM ANDRA". INTERNET
ÄR VI SJÄLVA. ALLA HAR VI ETT ANSVAR.

